

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: J. Ch., narozený X
bytem X
zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
sídlem K chaloupkám 2, 106 00 Praha

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2020, č. j.
KUUK/138957/2020/ODSA/Fid,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 25. 9. 2020, č. j. KUUK/138957/2020/ODSA/Fid, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **9 800 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2020, č. j. KUUK/138957/2020/ODSA/Fid, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a bylo Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Lovosice, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „městský úřad“) ze dne 15. 5. 2020, č. j. ODSH 135656/2019 ZK. Tímto rozhodnutím městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Těchto přestupků se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 21. 10. 2019 kolem 22:05 hod., na dálnici D8 v 52. kilometru, ve směru jízdy na Prahu, řídil motorové vozidlo tovární značky Ford Galaxy, registrační značky X, mezinárodní poznávací značky H, přestože nebyl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění a neměl u sebe osvědčení o registraci vozidla. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že mu nebylo prokázáno, že při řízení předmětného motorového vozidla neměl u sebe osvědčení o registraci vozidla. Uvedl, že ve svém vyjádření toliko hovořil o svých dokladech, kterými měl na mysli své osobní doklady, tedy řidičský a občanský průkaz, nikoliv osvědčení o registraci vozidla. Nikdy netvrdil, že v autobusu zapomněl osvědčení o registraci vozidla a ani neuvedl, že ho v rámci silniční kontroly neměl u sebe, tedy ve vozidle. Dodal, že i kdyby bylo prokázáno, že osvědčení o registraci vozidla na výzvu nepředložil, nebylo prokázáno, že to bylo z důvodu, že jej neměl u sebe. Na podporu své argumentace odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019-33.
3. Dále namítal, že správní orgán nevycházel ze svědecké výpovědi ale pouze z oznámení o přestupku a úředních záznamů, včetně úředního záznamu o podání vysvětlení obviněného ze dne 21. 10. 2019, kterými však nelze samostatně provádět dokazování. K tomuto odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 3 As 231/2017-49, a ze dne 9. 9. 2010, č. j. 9 As 62/2016-34.
4. Dodal, že žalovaný nesoulad napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení s právními předpisy zcela přehlédl a rozhodnutí prvoinstančního řízení aproboval, čímž způsobil nezákonnost svého rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh správního řízení. Konstatoval, že v úředním záznamu ze dne 21. 10. 2019 žalobce uvedl, že u sebe nemá žádné doklady, přičemž tuto skutečnost v průběhu správního řízení nijak nerozporoval. Argumentaci žalobce, že se vyjádřil ke svým osobním dokladům, a nikoliv k osvědčení o registraci označil žalovaný za účelovou. Rovněž uvedl, že žalobcem uváděný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019-33, není na projednávanou věc přílehlavý.
6. K námitce žalobce týkající se použití oznámení o přestupku a úředních záznamů uvedl, že při rozhodování oba správní orgány vycházely ze spisové dokumentace předložené Policií České republiky, která sloužila jako podklad pro vydání rozhodnutí, nikoliv jako důkaz. K úřednímu záznamu o podání vysvětlení ze dne 21. 10. 2019 žalovaný sdělil, že toto své vyjádření žalobce po řádném a pozorném přečtení stvrdil svým podpisem, kdy nepožadoval

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

jeho změnu ani doplnění. Správní orgán tudíž neměl pochybnost o tom, že se jedná o pravdivé vysvětlení.

7. Žalovaný konstatoval, že v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí obou správních orgánů vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 25. 11. 2019 byl městskému úřadu Policií České republiky, Krajským ředitelstvím Policie Ústeckého kraje, odborem služby dopravní policie, dálničnickým oddělením Řehlovice, doručen spis trestného činu, přečinu ze dne 21. 10. 2019. Součástí tohoto spisu bylo odevzdání věci k projednání přestupku, záznam o zahájení úkonů trestního řízení, úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 21. 10. 2019, úřední záznam ze dne 29. 10. 2019, kopie příkazu Magistrátu města České Budějovice ze dne 8. 4. 2019, č. j. Spr. přest. 386/19/Skl, včetně doručenky, kopie příkazu Magistrátu města České Budějovice ze dne 26. 8. 2019, č. j. 3823/2019 SK, včetně doručenky, zpráva o pověsti, opis z evidence rejstříku trestů žalobce, výpis z evidenční karty a seznam přestupků žalobce. Z výše uvedených dokumentů vyplynulo, že žalobce se měl přestupku dopustit tím, že dne 21. 10. 2019 kolem 22:05 hod., na dálnici D8 v 52. kilometru, ve směru jízdy na Prahu, řídil motorové vozidlo tovární značky Ford Galaxy, registrační značky X, mezinárodní poznávací značky H, přestože nebyl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění. Řidičských oprávnění pozbyl dne 3. 5. 2019, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, č. j. Spr. přest. 386/19/Skl, kterým byl žalobci uložen správní trest zákazu činnosti – zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, s dobou výkonu od 3. 5. 2019 do 3. 11. 2019. Přestupku se měl dále dopustit tím, že při výše uvedené jízdě měl v ruce držet mobilní telefon a dalšího přestupku tím, že u sebe neměl řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla, a že tyto doklady na výzvu policisty nepředložil ke kontrole.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

12. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že městský úřad dne 11. 12. 2019 vydal oznámení o zahájení řízení a předvolání obviněného k ústnímu jednání, které bylo nařízeno dne 17. 2. 2020. Žalobce se na ústní jednání bez omluvy nedostavil. Městský úřad dne 18. 2. 2020 vyhotovil vyznění o možnosti vyjádřit se k pokladům rozhodnutí. Dne 28. 2. 2020 byla městskému úřadu doručena plná moc, kterou žalobce udělil svému zmocněnci, aby jej v dané věci zastupoval. Zmocněnec žalobce se dne 2. 3. 2020 dostavil k městskému úřadu, kde nahlédl do spisu a k jeho žádosti byla vyhotovena jeho částečná kopie. Dne 11. 3. 2020 bylo městskému úřadu doručeno vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí. Následně dne 15. 5. 2020 vydal městský úřad rozhodnutí č. j. ODSH 135656/2019 ZK, kterým uznal žalobce vinným z výše uvedených přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Městský úřad neuznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, při předemné jízdě měl v ruce držet mobilní telefon. Dle městského úřadu nebyl tento přestupek nijak zadokumentován a zároveň v době půl roku od spáchání přestupku by ani svědecký výslech zasahujících policistů nepřinesl dostatečnou míru jistoty. Žalobce rovněž nebyl uznán vinným z toho, že u sebe neměl řidičský průkaz ani že jej na výzvu policisty nepředložil ke kontrole, neboť tato jednání, která měl městský úřad za prokázaná, byla subsumována v jiném jednání žalobce, a to v tom, že řídil motorové vozidlo, aniž byl držitelem řidičského oprávnění, a tudíž jeho řidičský průkaz pozbyl svoji důkazní hodnotu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce blanketní odvolání, ve kterém uvedl, že jej doplní v zákonné lhůtě. Odvolání však ani po výzvě městského úřadu nebylo doplněno a žalovaný o něm následně rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
13. Podle § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu *„řídí motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel (dále jen „skupina vozidel“) uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „jiný členský stát“), nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu.“*
14. Podle § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu *„řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu.“*
15. Podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu se *„fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění.“*
16. Podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona se *„fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“*
17. Soud předně uvádí, že žalobce vznesl námitky pouze ve vztahu k přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, ze kterého byl uznán vinným, neboť u sebe neměl osvědčení o registraci vozidla. Skutečnost, že se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 téhož zákona žalobce v žalobě nikterak nenamítal, proto se soud tímto přestupkem nezabýval.
18. Listinami obsaženými ve správním spise, ze kterých správní orgány vycházely při prokazování skutkového stavu, resp. skutečnosti, že se přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu skutečně stal, jsou toliko úřední záznam Policie České

republiky, úřední záznam o podaném vysvětlení a vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí.

19. Ve vztahu k úřednímu záznamu o podaném vysvětlení soud konstatuje, že dle § 137 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nelze záznam o podaném vysvětlení použít jako důkazní prostředek. Použitím záznamu o podaném vysvětlení jako důkazního prostředku se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 22. 9. 2016, č. j. 4 As 152/2016-37, ve kterém uvedl, že byt podle § 137 odst. 4 správního řádu záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek, lze užití úředního záznamu o podání vysvětlení připustit jako jiný podklad pro rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu, a to např. pouze za účelem porovnání, zda se od něj výpovědi svědků významněji neodchylují. Na základě výše uvedeného soud konstatuje, že úřední záznam o podaném vysvětlení v tomto řízení nelze použít jako důkaz.
20. Skutečnost, že žalobce u sebe neměl osvědčení o registraci vozidla je rovněž uvedena v úředním záznamu Policie České republiky ze dne 29. 10. 2019.
21. K charakteru úředního záznamu se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 14. 3. 2019, č. j. 3 As 231/2017-49, ve kterém mimo jiné uvedl, že oznámení přestupku, resp. úřední záznam není důkazem, ale toliko podkladem rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu. Použitelností úředního záznamu jako důkazu ve správním řízení se Nejvyšší správní soud zabýval rovněž ve svém rozsudku ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, v němž uvedl, že „[j]udikatura proto setrává na povinnosti vždy vyslechnout zasahující policisty v situacích, v nichž o přestupku nebyl a často s ohledem na jejich povahu ani nemohl být pořízen exaktní doklad typu fotografie z měřicího zařízení nebo videozáznam (přestupky typu držení telefonu za jízdy, nepřipoutání se bezpečnostním pásem atd.). V těchto věcech jde o situace, v nichž jediným důkazem o spáchání přestupku jsou výpovědi policistů, kteří mu byli přítomni, přičemž obviněný z přestupku tyto výpovědi zpochybňuje. V takovýchto případech tvrzení proti tvrzení musí správní orgán policisty vždy vyslechnout jako svědky. Naopak se nesmí spokojit jako s důkazem pouze s oznámením o přestupku a s úředním záznamem vyhotoveným policisty, neboť jde sice o důkazy přípustné, nicméně pro potřeby správního trestání samy o sobě nepostačující (srov. rozsudek ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013 – 27, body 10 - 11). Policisty je tedy nutno vyslechnout vždy v situacích, ve kterých neexistuje proti přestupci, kromě výpovědi členů policejní hlídky, žádný jiný důkaz.“ Zdejší soud se s výše uvedeným názorem ztotožňuje a dodává, že za situace, kdy účastník řízení zpochybní skutkový stav zjištěný z úředního záznamu, je povinností správních orgánů vyslechnout zasahující policisty jako svědky.
22. V nyní projednávaném případě žalobce v řízení před správními orgány nebyl nijak pasivní a vyjádřil se k podkladům rozhodnutí. Ve svém vyjádření pak zpochybnil zjištěný skutkový stav, když namítl, že nemohl v ruce držet mobilní telefon, neboť ten společně s doklady zůstal v autobuse společnosti Flixbus. Ve vztahu k této skutečnosti žalobce ve správním řízení navrhoval provést důkaz výsledkem svědka pana J. Š., který v autobuse seděl s ním a který jej následně kontaktoval ohledně zaslání zapomenutého mobilního telefonu a dokladů. Soud konstatuje, že výslech tohoto svědka by byl schopen objasnit skutkový stav věci ve vztahu ke skutečnosti, zda se mezi doklady žalobce, které svědek našel v autobuse nacházel osvědčení o registraci předmětného vozidla či nikoli.
23. K vyjádření žalobce soud dále podotýká, že žalobce se k dokladům vyjadřoval toliko v obecné rovině, jelikož nijak nespecifikoval, které doklady tím měl na mysli, a tedy konkrétně neuvedl, že v autobuse zapomněl i osvědčení o registraci vozidla. Nad rámec výše

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

uvedeného soud dodává, že v úředním záznamu o podaném vysvětlení se žalobce taktéž vyjadřoval pouze obecně o dokladech bez jejich bližší specifikace.

24. Soudu proto nezbyvá než přisvědčit žalobci, že skutkový stav ve vztahu k přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu nebyl řádně prokázán, neboť z obsahu správního spisu nelze jednoznačně dovodit, že se přestupek stal.
25. S ohledem na shora uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vadu řízení zrušil, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve správním spise. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení může žalovaný změnit rozhodnutí městského úřadu tak, aby skutkový stav měl oporu ve správním spise, nebo jej může zrušit a vrátit městskému úřadu zpět.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud uložil procesně neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

Ústí nad Labem 12. května 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..